

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou v právní věci žalobce **J.S.**, zast. Mgr. Davidem Vetešníkem, advokáta se sídlem Strojírenská 2269/36, 591 01 Žďár nad Sázavou, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o starobní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1.6.2011, č.,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna ustanoveného advokáta Mgr. Davida Vetešníka, se sídlem Strojírenská 2269/36, 591 01 Žďár nad Sázavou se určuje částkou 3.206,-Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně, do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně dne 25.7.2011 žalobce doručil žalobu proti rozhodnutí ze dne 1.6.2011, č. s tím, že od soudu očekává rozhodnutí o zvýšení důchodu a v případě, že to nebude v kompetenci soudu, postoupení žaloby k Ústavnímu soudu. V doplnění žaloby dne 8.8.2011 uvedl, že nesouhlasí s výpočtem výše plného invalidního důchodu, která vycházela z PMV 4284,-Kč za roky 1981 – 1985 po úpravě na 2.761,-Kč a s výší důchodu jen 2.560,-Kč, protože jeho důchod je o 1.000,-Kč – 2.000,-Kč nižší než mají novodůchodci. Prostřednictvím ustanoveného advokáta žalobou namítal, že jeho průměrný měsíční výdělek byl zredukován na částku 2.761,-Kč, tato výše pak byla znovu zredukována podle ust. § 34 odst. 1 písm. b) zák. č. 121/1975 Sb., na částku 2.500,-Kč a rozhodnutím ze dne 17.3.2011 byla výše důchodu stanovena na 2.560,-Kč, která není přiměřená jeho hmotnému zabezpečení v poměru k výdělku, kterého před odchodem do

invalidního důchodu dosahoval. Aplikace § 34 odst. 1 písm. a) a b) redukující příjem pro výpočet důchodu je pro něj znevýhodňující a zakládá nerovné postavení jeho osoby k ostatním příjemcům důchodu. Jde o stav protiústavní, protože je v rozporu s čl. 30 odst. 1 Listiny základních práv a svobod garantující právo občana na přiměřené hmotné zabezpečení ve stáří a při nezpůsobilosti k práci. Navrhuje, aby soud předložil věc Ústavnímu soudu k posouzení ústavnosti shora uvedeného zákonného ustanovení, které bylo ve věci použito.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že rozhodnutím ze dne 17.3.2011 zvýšila od 26.8.1986 plný invalidní důchod na částku 2.560,-Kč měsíčně, proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení námitky a vyslovil nesouhlas s výpočtem výše plného invalidního důchodu, neboť je o 1.000 – 2.000,- Kč nižší než mají novodůchodci a navrhuje, aby úprava plného invalidního důchodu nebyla omezena částku 2.500,-Kč a valorizace se zvedaly o vyšší částky oproti novodůchodcům. Ze správního spisu zjistila, že žalobci byl podle § 25 zák. č. 121/1975 Sb., přiznán od 26.8.1986 plný invalidní důchod ve výši 2.532,-Kč, když bylo zjištěno, že je pro něj výhodnější výpočet z hrubých výdělků za posledních 5 kalendářních roků před rokem, v němž zaměstnání uvedené v § 12 odst. 1 písm. a) č. 1 naposledy skončil a proto pro výpočet byly hodnoceny výdělků za roky 1969 – 1973. V námitkách proti rozhodnutí ze dne 9.7.2010 o zamítnutí žádosti o starobní důchod žalobce namítal, že od 1.1.1980 pobíral zvláštní příspěvek horníků, který není započten do výdělku v letech 1980 – 1986, dále není uvedena doba pojištění od 17.8.1984 do 8.12.1985 a po doložení a ověření uvedených skutečností tak, jak jsou uvedeny v OLDP ze dne 4.1.2011 rozhodla žalovaná rozhodnutím ze dne 17.3.2011 o zvýšení plného invalidního důchodu od 26.8.1986 na částku 2.560,-Kč, když důchod vyměřila po zohlednění nových skutečností z průměrného měsíčního výdělku za roky 1981 – 1985, neboť byly výhodnější. Podle čl. II. zák. č. 306/2008 Sb., žalovaná rozhodla, že plný invalidní důchod v uvedené výši k 31.12.2009 se od 1.1.2010 považuje za starobní důchod a že od 1.1.2011 náleží starobní důchod ve výši 12.978,-Kč. Dále pak odkázala na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 1.6.2011. Navrhla, aby soud žalobu zamítl.

Napadeným rozhodnutím ze dne 1.6.2011 žalovaná zamítla námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. 370 607 026 ze dne 17.3.2011 a toto rozhodnutí potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím zvýšila účastníku řízení od 26.8.1986 plný invalidní důchod na 2.560,-Kč měsíčně. V námitkách účastník řízení nesouhlasil s výpočtem výše plného invalidního důchodu za roky 1981 – 1985, dále vyslovil nesouhlas s tím, že po odpracovaných letech v uranových dolech má důchod nižší o 1.000,-Kč – 2.000,-Kč než novodůchodci, že osoby s vysokým výdělkem platí 15% daň z příjmu a on platil 30% z výdělku nad 3.000,-Kč a domáhá se toho, aby úprava plného invalidního důchodu nebyla omezena částkou 2.500,-Kč a výše důchodu valorizována o vyšší částku. Na základě těchto námitek žalovaná napadené rozhodnutí přezkoumala a vycházela z úpravy v ust. § 14 odst. 1, 2 zák. č. 121/1975 Sb., na jehož základě stanovila průměrný měsíční výdělek za roky 1981 – 1985, který v neredukované podobě činil 4.284,-Kč a po redukcii podle odst. 5 byl stanoven částkou 2.761,-Kč. Pro stavení výše plného invalidního důchodu vycházela z ust. § 28 odst. 1, odst. 2 písm. a) a dospěla k závěru, že ke dni vzniku nároku na plný invalidní důchod činila výše invalidního důchodu 96 % zredukovaného průměrného měsíčního výdělku (2.761,-Kč), tj. 2.651,-Kč, kterým podle ust. § 34 odst. 1 písm. b) omezila na částku 2.500,-Kč měsíčně. Tato výše pak byla na základě zákonných opatření č. 76/1979 Sb.,

a č. 7/1982 Sb., zvýšena celkem o 60,-Kč měsíčně, takže celková výše plného invalidního důchodu k 26.8.1986 činí 2.560,-Kč měsíčně.

Z obsahu žaloby a jejího doplnění vyvstává zásadní žalobní námitka spočívající v tom, že průměrný měsíční výdělek stanovený za roky 1981 – 1985 byl v souladu s ust. § 34 odst. 1 písm. a) zredukován na částku 2.761,-Kč a následně podle odst. 1 písm. b) zák. č. 121/1975 Sb., na nejvyšší možnou výměru invalidního důchodu ve výši 2.500,-Kč. Aplikací shora uvedených zákonných ustanovení došlo k znevýhodnění žalobce, protože založil nerovné postavení jeho osoby k ostatním příjemcům důchodu. Uvedenou námitku žalobce soud neshledal důvodnou. Žalovaná při rozhodování o výši plného invalidního důchodu, který byl žalobci přiznán od 26.8.1986 postupovala v souladu se zákonem a při stanovení výše průměrného měsíčního výdělku aplikovala ust. § 14 odst. 1, 2 a 5, když podle posledně uvedeného odstavce musela přistoupit k úpravě průměrného měsíčního výdělku a tento redukovat na základě pravidel v tomto odstavci uvedených. Dospěla tak k částce 2.761,-Kč, z níž 96 % představuje částku 2.651,-Kč měsíčně a tuto částku opětovně podle ust. § 34 odst. 1 písm. b) upravila na tehdy nejvyšší výměru invalidního důchodu 2.500,-Kč měsíčně. Ke dni přiznání plného invalidního důchodu pak k takto zredukované částce náleželo zvýšení důchodu podle opatření č. 76/1979 a č. 7/1982 ve výši celkem 60,-Kč měsíčně. V námitce účastníka řízení, že pobírá důchod o 1.000,-Kč – 2.000,-Kč nižší, než novodůchodci nemohla ČSSZ v námitkovém řízení vyhovět, neboť musí respektovat právní úpravu uvedenou v zákoně a shodné námitce žalobce v žalobě nemůže soud v tomto přezkumném řízení vyhovět, neboť po přezkoumání rozhodnutí a postupu žalované při přepočtu výše plného invalidního důchodu, který mu náležel od 26.8.1986 žalovaná postupovala v souladu se zákonem č. 121/1975 Sb., platným a účinným v době vzniku plné invalidity a přiznání plného invalidního důchodu. Pokud se týká námitky žalobce, že v důsledku redukcí jeho příjmů je znevýhodněn a má nerovné postavení k ostatním příjemcům důchodu, k uvedenému soud pouze dodává, že nejen právní úpravou v zák. č. 121/1975 Sb., ale i v zák. č. 100/1988 Sb., i v zák. č. 155/1995 Sb., dochází k redukcí zjištěného průměrného měsíčního výdělku (nyní osobního vyměřovacího základu) a výše vypočteného důchodu byla naposledy redukována zák. č. 100/1988 Sb., účinném do 31.12.1995. Stát, vědom si této skutečnosti promítl úmysl zmírnit rozdíl ve výši důchodových dávek mezi „starodůchodci“ a „novodůchodci“ v tom směru, že při úpravách výše důchodů na základě nařízení vlády o zvyšování důchodů v tom, kterém roce rozlišoval důchody přiznané do 31.12.1995 a od 1.1.1996 („starodůchodci“ a novodůchodci“) a prováděl zvyšování důchodů přiznaných do 31.12.1995 vyšší částkou než u důchodů přiznaných po 1.1.1996, čímž se snažil kompenzovat rozdíl ve výši těchto důchodů. S ohledem na shora uvedené posouzení věci soud žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítá.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1,2 s.ř.s., úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona. Soudem ustanovenému zástupci rozhodnutím č.j. 34 Ad 62/2011-13 ze dne 15.8.2011 soud určil odměnu ve výši 3.206,-Kč, která se sestává ze dvou úkonů právní služby (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b), d) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění), tj. za 2 úkony po 500,-Kč, celkem 1.000,-Kč, podle § 13 odst. 3 2x režijní paušál po 300,-Kč, celkem 600,-Kč a cestovného podle § 13 odst. 4 dne 2.9.2011 ze sídla advokátní kanceláře k procesnímu soudu a zpět (160 km) při průměrné spotřebě pohonných hmot vozidla VW Golf, 8,2 l/km v průměrné ceně naturalu 31,60,-Kč /l, sazba základní náhrady 3,70,-Kč na km, celkem 1.006,-Kč a náhrady za promeškaný čas podle § 14 odst. 1,3 při cestě k procesnímu soudu za tři hodiny tj. 6x po 100,-Kč, celkem

600,-Kč. Odměna a náhrada výdajů činí 3.206,-Kč, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. ledna 2012

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně